

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Vas Megyei Bíróság dr. Kunecz Renáta ügyvéd (9700 Szombathely, Kossuth L. u. 10. I/4.) és dr. Szendrő-Németh Tamás ügyvéd (9789 Sé, Zrínyi M. u. 3.) által képviselt Óvári Árpád (9700 Szombathely, Király u. 5. szám alatti lakos) felperesnek,-

dr. Velekei Ildikó ügyvéd (9700 Szombathely, Wesselényi u. 2/a.) által képviselt SZOVA Szombathelyi Vagyonhasznosító és Városgazdálkodási Zrt. (9700 Szombathely, Welther K. u. 4.) alperes ellen-

közérdekű adatok kiadása iránt indított perében a Szombathelyi Városi Bíróság 14.P.20.154/2009/4. számú ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és 7. sorszámú fellebbezés kiegészítés folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A megyei bíróság a városi bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a szövegezésbeli pontosítással, hogy az ítélet rendelkező részében meghatározott dokumentumok kiadására vonatkozó kötelezettség magában foglalja a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatos és a parkolóőrökre vonatkozó feladatok, hatáskörök és eljárási rend meghatározására vonatkozó szabályokat, különösen a parkolóőrnek a fizető parkolóhelyek szabályszerű igénybevételével és parkolási díj megfizetésének ellenőrzésével kapcsolatos eljárási rendjére vonatkozó szabályokat.

Az alperes adatkiadásra vonatkozó kötelezettségének valamennyi dokumentum vonatkozásában a meg nem ismerhető személyes adatok felismerhetetlenné tételével (anonimizált módon) a saját költségén köteles eleget tenni.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A városi bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a fizetőparkolók működtetésével és igénybevételének ellenőrzésével

kapcsolatos adatkezelési szabályzatát, valamint az alperesnek a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatos feladataira, hatásköreire és eljárási rendjére vonatkozó dokumentumokat. Kötelezte az alperest a felperes javára 30.000 Ft perköltség megfizetésére, továbbá megállapította, hogy 15.000 Ft eljárási illetéket az állam visel.

Az ítélet indokolása szerint az alperes, mint Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzatának 100 %-os tulajdonában lévő gazdasági társaság az önkormányzattal kötött szerződés alapján üzemelteti a város közigazgatási területén belüli önkormányzati kezelésű közutakon, közterületeken és közhasználatra átadott területeken fizető parkolóként kijelölt várakozóhelyeket és ellenőrzi azok szabályszerű igénybevételét és a parkolási pótdíj megfizetését, amit meg nem fizetés esetén saját nevében jogosult érvényesíteni.

A tevékenységét az önkormányzattal kötött szerződés és a Szombathely Megyei Jogú Város Közgyűlése által megalkotott 28/1996. (VI.27.) számú Önkormányzati rendelet alapján végzi. Az alperes a tevékenységi körében rendelkezik szervezeti és működési szabályzattal, adatkezelési szabályzattal, illetve belső rendelkezések szabályozzák a fizetőparkolók működtetésével és igénybevételének ellenőrzésével kapcsolatos tevékenységét. Alperes a fizetőparkolók működtetését és az igénybevétel ellenőrzését nem kizárólagos tevékenységként végzi, hanem ezentúl más feladatokat is ellát.

A felperes, mint magánszemély a pert megelőzően az Adatvédelmi törvény 19. § és 20. § rendelkezéseire figyelemmel kérte, hogy az alperes küldje meg részére a társaság tevékenységével kapcsolatos dokumentumok közül a szervezeti és működési szabályzatot, az adatkezelési szabályzatot, valamint a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatos feladatokra, hatáskörökre, eljárási rendre vonatkozó valamennyi dokumentumot, kivéve az önkormányzati rendeletet. Kérelmében utalt arra is, hogy amennyiben az önkormányzati rendeletben foglaltakon túlmenően a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatban más szabályozás nincs a társaságnál, úgy erről is tájékoztassák.

Az alperes a kérelmet nem tartotta teljesíthetőnek. A felperes keresettel élt a városi bíróságon, amelyben kérte kötelezni az alperest az adatvédelmi törvény 21. §-ára hivatkozással az alperesi adatkezelési szabályzat, az alperes tevékenységein belül a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatos feladatkörökre, hatáskörökre és eljárási rendre vonatkozó dokumentumok kiadására az azokban szereplő személyes adatok kivételével. A per folyamán az alperes a felperes részére rendelkezésére bocsátotta az alperes szervezeti és működési szabályzatnak a parkolási részlegre vonatkozó rendelkezéseit, így erre vonatkozóan a felperes a keresetét leszállította. Alperes a kereset elutasítását kérte.

A városi bíróság a keresetet alaposnak ítélte. Hivatkozott az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint mindenki jogosult a közérdekű adatok megismerésére, továbbá hivatkozott arra, hogy az adatvédelmi törvény értelmében a közérdekű adat megismerése iránt bárki igényt nyújthat be és ha az igényt nem teljesítik, az igénylő bírósághoz fordulhat. [Avtv. 20. § (1)-(2) bekezdés; 21. § (1)-(2) bekezdés] A megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatkezelő köteles bizonyítani.

A városi bíróság az ítélet indokolásában felhívta az adatvédelmi törvényből a közérdekű adat és a közérdekből nyilvános adat fogalmát és hivatkozott a törvény 19. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra. Ezek alapján azt a megállapítást tette, hogy az alperesnek a fizetőparkolók működtetésével és igénybevételének ellenőrzésével kapcsolatos feladatai közfeladatnak minősülnek. Ennek indokaként hivatkozott továbbá a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 1. § (2) bekezdésében és 8. § (1) és (4) bekezdésében írtakra, amelyek szerint a helyi közutak és közterületek fenntartása kötelezően ellátandó önkormányzati feladat. Az Ötv. 9. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat a feladatkörébe tartozó közszolgáltatások céljából gazdasági társaságot alapíthat. Tehát a helyi közutak és közterületek fenntartása a települési önkormányzat kötelező feladatkörét képező olyan tevékenység, amely közfeladatnak minősül. Szombathely önkormányzata ezen közfeladatot oly módon látja el, hogy erre vonatkozóan gazdasági társaságot alapított és vele szerződést kötött, továbbá a fizetőparkolók működéséről és igénybevételének rendjéről külön önkormányzati rendeletet alkotott, amely szerint az önkormányzati kezelésű közutakon, közterületeken és közhasználatra átadott területen létesített fizetőparkolókat az alperes az önkormányzattal kötött szerződés alapján üzemelteti.

Hivatkozott a városi bíróság a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15. § (3) és (5) bekezdésében írtakra, amelyek értelmében az önkormányzat feljogosított a fizetőparkolókkal kapcsolatos díj és pótdíj szedésére, illetve ezt a közút kezelője vagy az általa – megállapodás alapján – megbízott gazdálkodó szervezet érvényesítheti. Az alperes a fizetőparkolók működtetésével olyan önkormányzati feladatot lát el és olyan szolgáltatást nyújt, amely az alperesen kívül más szervtől nem vehető igénybe. Ennek megfelelően az általa e körben kezelt és rendelkezésre álló adatok részben közérdekű adatnak, részben közérdekből nyilvános adatnak minősülnek.

A közfeladat jellegén nem változtat az a körülmény, hogy az önkormányzat ezen feladatát a gazdálkodó szervezettel kötött magánjogi szerződés alapján látja el.

Az adatvédelmi törvény alapján bárkinek, így a felperesnek is jogában áll, hogy megismerje azt, hogy az alperes tevékenysége során milyen belső szabályzatok alapján jogosult az igénybe vevők szerződésszerű teljesítését ellenőrizni, illetve a szolgáltatást igénybe vevőkre vonatkozóan személyes adatokat beszerezni, kezelni, felhasználni. Az alperesi nyilatkozatokból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes rendelkezik adatkezelési szabályzattal, továbbá a fizetőparkolók működésével és igénybevételével kapcsolatban olyan általa meghatározott szabályzatokkal, belső rendelkezésekkel, amelyek a tevékenységi körén belül

fizetőparkolók működésével kapcsolatos feladatokra, hatáskörökre, eljárási rendre vonatkoznak. Nyilvánvalóan a felperestől nem várható el, hogy ezen egyes rendelkezések azonosíthatóságához szükséges pontosító adatokat megjelölje, így kereseti kérelme nem általánosított adatkérés, az kellően határozott kérelmet tartalmaz.

A városi bíróság álláspontja szerint alaptalan az alperesnek arra hivatkozása, hogy a felperes által kért adatok üzleti titoknak minősülnek. Önmagában az alperesi előadás nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a kereseti kérelemmel érintett adatok üzleti titoknak minősülnek és ennek bizonyítása körében az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Az alperes a perben nem bizonyította azt, hogy a felperes közérdekű adat kiadására irányuló kérelmét az Avtv. 21. § (2) bekezdése alapján jogszerűen tagadta meg, ezért a városi bíróság kötelezte a felperes által kért adatok kiadására. A városi bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése és az Illetéktörvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján rendelkezett a perköltségekről.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett és kérte annak megváltoztatásával a kereset elutasítását.

Álláspontja szerint a városi bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, azonban az részben pontatlan, ugyanis a szombathelyi önkormányzat a SZOVA Szombathelyi Vagyonhasznosító és Városgazdálkodási Zrt.-t nem a parkolási rendszer működtetésének céljára alapította meg, hanem az más tevékenységet is végez. A tényállás hiányos abból a szempontból, hogy a városi bíróság nem rendelkezett azokkal a szabályzatokkal, amelyeknek a kiadását kérte a felperes. Így a városi bíróságnak a teljes tényállás ismerete nélkül nem volt lehetősége annak az elbírálására, hogy a kiadni kért szabályzatok milyen mértékben, nagyságrendben tartalmaznak személyes adatot.

Álláspontja szerint a helyi önkormányzatokról szóló törvény 1. § (2) bekezdéséből nem vonható le az a következtetés, hogy a fizetőparkolók működtetése önkormányzati közfeladat, mert az önkormányzati törvényben meghatározott kötelező önkormányzati feladat a közutak és közterületek fenntartására vonatkozik. A közfeladat fogalmköre így az önkormányzat gazdasági célú polgári jogviszony alapján végzett fizetőparkoló működtetésére nem terjed ki.

Hivatkozott arra, hogy a kért adatok nem lehetnek közérdekből nyilvános adatok azért sem, az önkormányzati törvény ezen rendelkezése értelmezésében az a lényeges, hogy az adott adat az önkormányzati szervvel kötött szerződés alapján kötelezően igénybe veendő tevékenységből származzon, márpedig a fizetőparkoló szolgáltatás nem kötelezően igénybe veendő feladat.

Ugyancsak nem lehetnek ezen adatok közérdekből nyilvános adatok azért sem, mert a közterületen várakozás nem tekinthető olyan polgári jogi jogviszonynak, amely az állampolgárok részéről más módon nem elégíthető ki. A helyi közutak és

közterületek parkolási célra a fizetőparkoló rendszeren kívül is igénybe vehetők.

Álláspontja szerint jelentős körülmény az, hogy az alperes által a Belügyminisztériummal kötött adatkezelési szerződés a személyes adatok kezelésének védelmét írja elő az alperes számára. Ez kiterjed arra, hogy ne szolgáltatassák ki állampolgárok személyes adatait, továbbá arra, hogy azokat a folyamat-szabályozásokat, amelyek az állampolgárok szigorúan védett személyes adatai védelmével kapcsolatos tárgyi elhelyezési, tárolási, őrzési, adatkezelési feladatokra vonatkoznak ne szolgáltatassák ki. Mindezek miatt kérte az alperes a perben adatvédelmi szakértő kirendelését, amelyre vonatkozó bizonyítási indítványát a városi bíróság indokolás nélkül elutasította.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján és perköltség igénye volt.

A fellebbezés nem alapos az alábbiak szerint.

A városi bíróság a perben irányadó tényállást helyesen állapította meg, az kiegészítésre, módosításra nem szorul. A megállapított tényállást a megyei bíróság is ítéleténél irányadónak tekintette.

A városi bíróság ítélete érdemben is helyes, megalapozott és jogszerű.

A megállapított tényállás körében – a fellebbezési érvelésre is tekintettel – a megyei bíróság utal arra, hogy a városi bíróság kifejezetten megállapította azt, hogy az alperes nem kizárólag a fizetőparkolók működtetésére és az igénybevétel ellenőrzésére létrehozott gazdasági társaság.

Utal továbbá a megyei bíróság arra is, hogy az alperes a másodfokú eljárásban egyértelműen elismerte, hogy rendelkezik a felperes által kiadni kért – az elsőfokú ítélet rendelkező részében írt – szabályzatokkal.

A városi bíróság a jogvita megítélésénél helyesen alkalmazta az Avtv. 19. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 2. § 4. pontja akként rendelkezik, hogy e törvény alkalmazása során: közérdekű adat: az állami, vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv, vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes

adat fogalma alá nem eső, bármely módon, vagy formában rögzített információ, vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.

A törvény az „egyéb közfeladatot ellátó szerv” feladatkörébe tartozó ügyek fogalmát nem határozta meg, azonban a 19. § (1) bekezdésnek a 2003. június 9-én hatályba lépett és a 2003. évi XXIV. törvény 19. § (2) bekezdésével megállapított módosító szövege erre vonatkozóan már tartalmaz nem taxatív felsorolást, amikor akként rendelkezik, hogy: „az állami, vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv, vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és – személyek részére különleges, vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.”

A rendelkezéssel összefüggésben kialakult bírói gyakorlat (BDT.2005/1216.) alapján megállapítható, hogy a közfeladat fogalma nem szűkíthető le a hatósági jogkör gyakorlására, ennek megfelelően az állam vagyonával gazdálkodó, és azt kezelő szerv közfeladatot lát el, s mint ilyen, az Adatvédelmi törvény hatálya alatt áll.

Mindezek előrebocsátásával a megyei bíróság egyetértett a városi bíróságnak a közúti közlekedésről szóló, valamint az önkormányzati törvények rendelkezéseire történő utalásával, illetőleg az ezekkel kapcsolatban kifejtett jogi álláspontjával a továbbiak hangsúlyozása mellett:

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 32. § (1) bekezdése szerint az úthálózat közutakból és a közforgalom elől el nem zárt magánutakból áll. A közutak országos közutak és helyi közutak. Az országos közutak az állam tulajdonában, a helyi közutak – beleértve a kerékpárutakat is – a települési önkormányzatok tulajdonában vannak.

A törvény 32. § (4) bekezdése szerint az e törvény 8. § (1) bekezdésének h) pontjában, továbbá a 11. § (2) bekezdésében és a 34. § (1) bekezdésében, valamint más jogszabályban meghatározott, az országos közúthálózat üzemeltetésére, fenntartására és fejlesztésére vonatkozó állami feladatok pénzügyi forrásait az éves költségvetési törvényben fejezeti kezelésű cél előirányzatként kell megállapítani.

A törvény 8. § (1) bekezdés h) pontja szerint a közúti közlekedéssel összefüggő állami és önkormányzati feladatok: a közúthálózat fejlesztése, fenntartása, üzemeltetése.

Mindezek értelmében az önkormányzat kötelező feladatába tartozó feladatkör a közúthálózat fejlesztése, fenntartása és üzemeltetése, ami a 32. § (4) bekezdése alapján állami pénzügyi forrásból, költségvetési keretből történik.

Az Ötv. 77. § (1) bekezdése szerint az önkormányzat közszolgáltatásokat nyújt. Saját tulajdonnal rendelkezik és költségvetési bevételeivel, kiadásával önállóan gazdálkodik. A (2) bekezdés I. fordulata szerint az önkormányzatok költségvetése az államháztartás része.

Az Ötv. 8. § (1) és (4) bekezdései alapján a települési önkormányzat kötelező feladata a helyi közutak fenntartása.

A törvény 9. § (4) bekezdése szerint a képviselő-testület a feladatkörébe tartozó közszolgáltatások céljából önkormányzati intézményt, vállalatot, más szervezetet (a továbbiakban együtt: intézmény) alapíthat, kinevezi vezetőiket. 1993. december 31. napját követően vállalat már nem létesíthető, gazdasági vállalkozás céljára a képviselő-testület gazdasági társaságot alapíthat, vagy szövetkezet alapítását kezdeményezheti.

Ez – összhangban a fentiekben már hivatkozottakkal – azt jelenti, hogy az önkormányzat által nyújtott közszolgáltatás közfeladatnak minősül.

A fentiekben már hivatkozott bírói gyakorlat alapján az önkormányzat által alapított alperes, mint közfeladatot ellátó gazdálkodó szervezet az adatvédelmi törvény hatálya alá tartozik, így a felperes által kért adatok kiadására köteles.

A kialakult bírói gyakorlat szerint ha az adatok meglétét a kérelmező állítja, neki kell ezt bizonyítania. Figyelemmel arra, hogy az alperes – a másodfokú eljárásban kiegészített nyilatkozatával – elismerte a felperes által kért adatokat tartalmazó dokumentumok meglétét, az adatok létezését bizonyított (BDT. 2008/1849. számú eseti döntés)

A közérdekű adatok megismerése körében a felperes a kérelme pontosításánál ugyanakkor előadta, hogy a fizető parkolóhely szabályszerű igénybevétele és a parkolási díj megfizetésének ellenőrzése vonatkozásában a parkolóőr feladataira, hatáskörére és az általa követendő eljárásra vonatkozó adatok megismerése érdekében terjesztette elő a keresetét. Habár a felperes az adatok megismerésének célját nem volt köteles megjelölni, közérdekű adat esetén a bejelentett igény az Alkotmány 61. § (1) bekezdése alapján – indokolási kötelezettséggel nem járó – alkotmányos alapjog, az ítélet rendelkező részének a végrehajthatósága miatt a szövegezés pontosítása indokolt volt.

Az alperesnek a lényegében jogkérdés megállapítására vonatkozó szakértői bizonyítás iránti indítványát a városi bíróság törvényesen utasította el.

Téves az alperesnek az üzleti titokkal kapcsolatos érvelése is. Az Avtv. 19. § (6) bekezdése szerint az üzleti titokra vonatkozó körben a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá know-how-ra vonatkozó adatokhoz – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

A jogszabály az üzleti titok köréből tehát eleve kizárta a közérdekű adatok, illetve a közérdekből nyilvános adatok körét, így erre az alperes alappal nem hivatkozhat.

A Ptk. 81. § (2) bekezdése értelmében üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelen által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult – ide nem értve a Magyar Államot – jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

A fentiek értelmében üzleti titokká gazdasági tevékenységhez kapcsolódó tények, információk, megoldások és adatok egyébként is csak akkor válnak, ha az adatkezelő azokat üzleti titokká nyilvánítja az erre meghatározott eljárási rendje keretében és a kezelésére vonatkozóan szabályzatot alkot. Az alperes azon kívül, hogy kijelentette, miszerint a felperes által kért adatok üzleti titok körébe esnek, nem bizonyította, hogy azok az alperesnél meghatározott eljárás keretében, szabályzatba foglalt módon üzleti titkot jelentenének, erre vonatkozóan sem üzleti titokkört tartalmazó listát, sem szabályzatot nem csatolt.

A megyei bíróság utal arra is, hogy a Pp. 192. § (4) bekezdése alkalmazásával sem lett volna joga az alperesnek arra, hogy az üzleti titokra hivatkozással a csatolni kért iratok rendelkezésre bocsátását megtagadja.

A városi bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes az üzleti titokra hivatkozással sem tagadhatta volna meg a felperes által megjelölt adatok kiadását.

A megyei bíróság a városi bíróság ítéletét a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az ítélet végrehajthatóságának elősegítése érdekében az alperes által kiadandó adatok körét a rendelkezésre álló adatok alapján pontosította.

Az adatok kiadására vonatkozó kötelezettségét az alperes saját költségén köteles teljesíteni azzal, hogy az Adatvédelmi törvény 20. § (4) bekezdése alapján, amennyiben a dokumentumok az igénylő által meg nem ismerhető adatokat is tartalmaznak, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni, azaz anonimizálni kell.

Figyelemmel arra, hogy az alperes peresztes lett, köteles megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, amelyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapított meg. Az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t nem tartalmaz.

A másodfokú eljárás is az Illetéktörvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Szombathely, 2009. szeptember 17.

Horváthné dr. Borsi Gyöngyi s.k. Dr. Pozsonyi János s.k. Dr. Szűcs Emese s.k.
bíró a tanács elnöke előadó bíró

A kiadmány hitelével

M
kiadó